

Motion till riksdagen

1987/88:Jo739

av Nils Erik Wååg m. fl. (s)

om PVC-plasten i sopor

Den tilltagande mängden sopor och avfall och de urlakningar som man riskerar vid upplag av sopor gör det antagligt att sopeldningen tilltar. Energinnehållet i sopor är också betydande. Det är emellertid angeläget, att så mycket nyttigheter som möjligt återvinns ur soporna innan de eldas.

Tekniken att elda med sopor har utvecklats snabbt och det är nu möjligt att behärska riskerna med sura och dioxinhaltiga avgaser, det senare genom att dioxinbildande ämnen tas ut före förbränningen. Det dioxinbildande ämnet i soporna är i huvudsak plast av PVC-typ. Om sådan plast tas ur kan den återvinnas och granuleras till ny plastråvara. Med denna nya teknik, varmed batterier och liknande tas ut, finns det inte längre skäl att medge tillstånd att elda PVC-haltiga sopor.

En avfallsprodukt vid eldningen blir askan. Den kan dock användas som filler vid cement- och asfalttillverkning eller sintras med glasavfall till ballastmaterial för betong. Ett villkor för tillstånd till sopeldning måste vara att soporna före förbränning befrias från PVC.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att vid tillståndsgivning för sopeldning uppställs villkoret, att soporna före förbränning befrias från PVC.

Stockholm den 21 januari 1988

Nils Erik Wååg (s)

Börje Nilsson (s)

Kaj Larsson (s)

Maja Bäckström (s)

Johnny Ahlqvist (s)